

การวิเคราะห์ความเสี่ยงการดำเนินงาน
หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต
หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน
และผลประโยชน์ส่วนรวม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

จัดทำโดย

กองกฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การวิเคราะห์ความเสี่ยงการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต
หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ความเป็นมา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตระหนักและให้ความสำคัญของการป้องกันการทุจริตในมหาวิทยาลัย จึงได้วิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่จะอาจก่อให้เกิดการทุจริตหรือก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีกระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย ๘ ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๑. สภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน (Internal Environment) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย และรวมไปถึงสภาพแวดล้อมภายในที่จะกำหนดพื้นฐานให้บุคลากรในองค์กรควบคุมและดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลตามหน้าที่และความรับผิดชอบ

๒. การกำหนดวัตถุประสงค์และการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting) ขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ และเป็นความเสี่ยงที่มหาวิทยาลัยยอมรับได้

๓. การระบุความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย (Event Identification) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยง (ต้นเหตุของความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องกับงาน/โครงการ/กิจกรรม) เพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

๔. การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย (Risk Evaluation) เป็นการวิเคราะห์ และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

๕. การตอบสนองต่อความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแผนงาน มาใช้ปฏิบัติในคณะ/สำนัก/สถาบัน/กอง/หน่วยงานระดับกอง เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood หรือลดความเสียหายของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงจากการดำเนินงานตามแผนงาน/งาน/โครงการ/กิจกรรมที่ยังไม่มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง หรือที่มีอยู่แต่ยังไม่เพียงพอ แล้วนำมาวางแผนจัดการความเสี่ยง

๕.๑ การจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนหรือนำมาผสมผสานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารผู้รับผิดชอบ โดยสามารถจัดแบ่งวิธีจัดการได้หลายวิธี ดังนี้

๑ การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างระบบควบคุม แต่อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานเลือกที่จะบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ ก็จะต้องมีการติดตามเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

๒ การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

(Likelihood) หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับบุคลากร การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๓ การกระจายความเสี่ยงหรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจาย หรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สินกับบริษัท ประกัน หรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

๔ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับความเสี่ยงได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกงาน/โครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

๕.๒ การประเมินมาตรการควบคุม เป็นการประเมินกิจกรรมการควบคุมที่ควรจะมีหรือมีอยู่แล้วว่า สามารถช่วยควบคุมความเสี่ยงหรือ ปังจัยเสี่ยงได้อย่างเพียงพอหรือไม่ หรือเกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมเพียงใดเพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถควบคุมความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปการปฏิบัติงานจะต้องมีการควบคุมโดยธรรมชาติของการดำเนินงานอยู่แล้ว เช่น การอนุมัติ การลงความเห็น การตรวจสอบ การทบทวนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ของบุคลากร เป็นต้น ทั้งนี้มีการแบ่งประเภทการควบคุมไว้ ๔ ประเภท คือ

๑ การควบคุมเพื่อการป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

๒. การควบคุมเพื่อให้อัตราตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบ ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงาน ข้อบกพร่อง เป็นต้น

๓ การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

๔ การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียม เครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดเพลิงไหม้ เป็นต้น

๖. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการจัดการความเสี่ยง โดยกิจกรรมการควบคุมอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ภายในมหาวิทยาลัย โครงสร้าง และวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย สิ่งสำคัญประการหนึ่งต่อกิจกรรมการควบคุม คือ การกำหนดบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบในการพิจารณาประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และพิจารณาการปฏิบัติเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยง ทั้งนี้ การกำหนดกิจกรรมการควบคุมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยง มีองค์ประกอบ ดังนี้

๖.๑ นโยบายการบริหารความเสี่ยง

๖.๒ วัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง

๖.๓ โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

๖.๔ หน้าที่และควมรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง

๗. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) ลำดับขั้นตอนนี้ถือว่ามีความสำคัญ เพราะจะเป็นส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในทุก ๆ องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัย

ภายในมหาวิทยาลัย (Internal Environment) อันเป็นรากฐานที่สำคัญขององค์ประกอบอื่น เพราะจะมีส่วนช่วยทำให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยได้ทราบถึงทิศทางงานด้านการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนถือเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยอีกทางหนึ่งด้วย

๘. การติดตามและการประเมินผล (Monitoring) เป็นการติดตามประเมินผลภายหลังจากได้ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ ทั้งสาเหตุของความเสียหายที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการกับความเสี่ยง รวมถึงค่าใช้จ่ายของการควบคุมมีความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง โดยสามารถติดตามผลได้ใน ๒ ลักษณะ คือ

๘.๑ การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๙ เดือน หรือทุกสิ้นปี เป็นต้น การติดตามเป็นรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว หากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

๘.๒ การติดตามผลในระหว่างการทำงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน โดยมากมักอยู่ในรูปกิจกรรมการบริหารและการกำกับดูแลตามหน้าที่ประจำของบุคลากร เช่น การเปรียบเทียบ การสอบย้อน การสอบทานงานตามสายการบังคับบัญชา เป็นต้น

เกณฑ์การพิจารณาระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละหน่วยงานจะต้องกำหนดเกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งสามารถกำหนดเกณฑ์ได้ทั้งเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมในหน่วยงานและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของหน่วยงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับหน่วยงานที่มีข้อมูลตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลเชิงพรรณนา ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ ทั้งนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานตามคู่มือการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่นำมาพิจารณา มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีการพิจารณาระดับของโอกาสที่จะเกิด ดังนี้

ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่
๑	น้อยมาก	๕ ปี ต่อ ครั้ง (หรือ คาดว่า ไม่น่าจะเกิดขึ้น)
๒	น้อย	๓ ปี ต่อ ครั้ง (หรือ คาดว่า มีโอกาสเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย)
๓	ปานกลาง	๑ ปี ต่อ ครั้ง (หรือ ไม่แน่ใจว่าจะเกิดขึ้น)
๔	สูง	เกิดขึ้นเดือนละครั้ง (หรือ คาดว่า น่าจะเกิดขึ้น)
๕	สูงมาก	เกิดขึ้นตลอดเวลาในการทำงาน (หรือ คาดว่าเกิดขึ้นแน่นอน)

หรือ

ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่

๑	น้อยมาก	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในมหาวิทยาลัย และมีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control) ที่ป้องกันไว้แล้ว อย่างมีประสิทธิภาพ
๒	น้อย	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกมหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยมีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control) ที่ป้องกันไว้มีประสิทธิภาพ
๓	ปานกลาง	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกมหาวิทยาลัย ควบคุมไม่ได้ แต่มหาวิทยาลัยไม่แน่ใจในประสิทธิภาพในการป้องกันของกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control)
๔	สูง	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกมหาวิทยาลัย ควบคุมไม่ได้ ในขณะที่องค์กรมีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control) แต่มีประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอที่จะรองรับผลกระทบเชิงลบที่มีต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
๕	สูงมาก	เป็นเหตุการณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกมหาวิทยาลัย ควบคุมไม่ได้ ในขณะที่มหาวิทยาลัยไม่มีกลยุทธ์ในการควบคุมภายใน (Internal Control) ในการป้องกันเหตุการณ์เชิงลบนั้น และคาดว่าเหตุการณ์ข้างต้นเกิดขึ้นในอนาคตแน่นอน

ระดับผลกระทบ (Impact) (ความรุนแรง) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคาดคะเนว่าจะเกิดเหตุการณ์นั้น ๆ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเกิดผลกระทบ (ความรุนแรง) กับสิ่งต่าง ๆ และความเสียหายที่เกิดขึ้น

ระดับ	ระดับผลกระทบ	รายละเอียด
๑	น้อยมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของหน่วยงาน มหาวิทยาลัย และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
๒	น้อย	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากร ที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของหน่วยงาน แต่คาดว่า มีระบบควบคุมภายในที่ป้องกันไว้ อย่างเข้มแข็งแล้ว จนพฤติกรรมนี้ไม่น่าจะสามารถแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัยได้
๓	ปานกลาง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากร ที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของหน่วยงานมหาวิทยาลัย ส่งผลให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว จนอาจเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัย
๔	ค่อนข้างรุนแรง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลเชิงลบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัยต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนอาจขัดขวางและลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
๕	รุนแรงมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลเชิงลบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัยต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนอาจขัดขวางและ

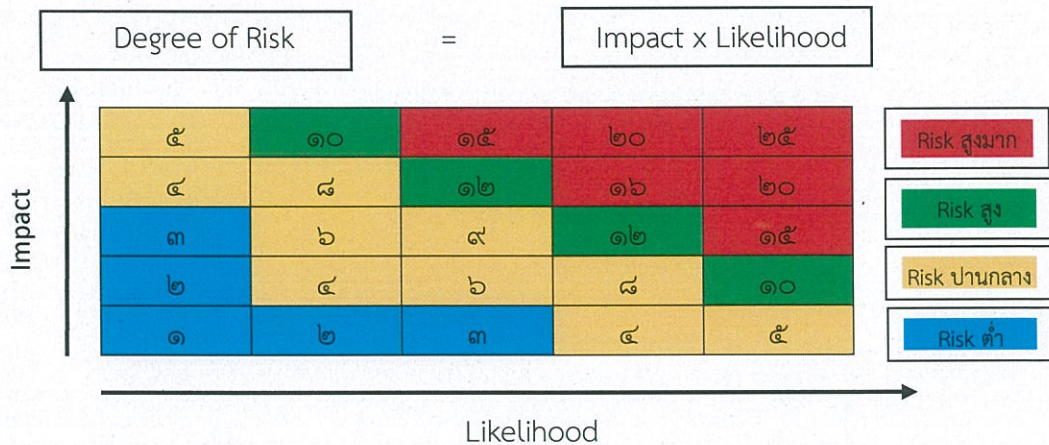
		ลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และกระทบต่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย
--	--	--

การวิเคราะห์ความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้กำหนดระดับของความเสี่ยงและเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ดังนี้

๑) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดระดับของความเสี่ยง เป็น ๔ ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ ดังนี้

ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Risk Matrix

๒) เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้กำหนดเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงออกเป็น ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตาราง ดังนี้

เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี		
ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก	๑๕ - ๒๕	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที
สูง	๑๐ - ๑๔	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป
ปานกลาง	๔ - ๙	ระดับที่พอยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเคลื่อนย้ายไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้
ต่ำ	๑ - ๓	ระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยงไม่ต้องมีการจัดการเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต หรือทำให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง/ การควบคุมที่มีอยู่	ค่าระดับความเสี่ยง โอกาส (L) X ผลกระทบ (I)	วิธีการจัดการความเสี่ยง
การปฏิบัติงานที่ผิดพลาดไป จากกฎหมาย กฎระเบียบนั้น ๆ โดยเฉพาะการเบิกจ่ายและการ จัดซื้อจัดจ้างที่นำไปสู่ช่องว่างที่ อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต หรือ ประพฤติมิชอบในอนาคต	<p>๑. การพัฒนาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน สำหรับผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงาน การเบิกจ่ายและ การจัดซื้อจัดจ้าง ให้เท่าทันกับ การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎระเบียบ ด้วยการอบรมเชิง ปฏิบัติงาน</p> <p>๒. การเปิดเผยข้อมูลการจัดซื้อ จัดจ้างของมหาวิทยาลัยต่อ สาธารณชน ส่งเสริมการ ตรวจสอบความโปร่งใสที่ บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึง ได้</p>	<p>๑. มีการเผยแพร่ กฎหมาย กฎระเบียบ โดยเฉพาะการ จัดจ้าง ผ่านช่องทาง Social Media ของมหาวิทยาลัย</p> <p>๒. การจัดทำสื่อหรือการ แลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกัน Compliance Risk ผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล</p>	<p>ก่อนการบริหารความเสี่ยง ๓ (L) X ๔ (I) = ๑๒ (ระดับสูงมาก)</p> <p>หลังการบริหารความเสี่ยง ๒ (L) X ๔ (I) = ๘ (ระดับปานกลาง)</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมการเปิดเผย ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างของ มหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน</p>
การผลักดันวัฒนธรรมองค์กร ของ มหาวิทยาลัย ไปสู่ วัฒนธรรมที่บุคลากรมีความ ตระหนักด้านการป้องกันและ ปราบปรามทุจริตและประพฤติ มิชอบในระบบราชการที่นำไปสู่ องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน	<p>๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากร หน่วยงานและส่วนงานของ มหาวิทยาลัยในการมีบทบาท ป้องกันและปราบปรามทุจริต และประพฤติมิชอบในระบบ ราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรม มาภิบาลอย่างยั่งยืน</p>	<p>๑. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีช่องทางร้องเรียนของ มหาวิทยาลัยที่เป็นรูปธรรม</p>	<p>ก่อนการบริหารความเสี่ยง ๒ (L) X ๕ (I) = ๑๐ (ระดับสูง)</p> <p>หลังการบริหารความเสี่ยง ๒ (L) X ๔ (I) = ๘ (ระดับปานกลาง)</p>	<p>๑. จัดโครงการที่ส่งเสริม จรรยาบรรณในการปฏิบัติงาน ให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัย</p> <p>๒. จัดกิจกรรมการจัดทำ มาตรการส่งเสริมคุณธรรมและ ความโปร่งใสในมหาวิทยาลัย</p>

ประเด็นความเสี่ยง	ปัจจัยเสี่ยง	การจัดการความเสี่ยง/ การควบคุมที่มีอยู่	ระดับความเสี่ยง โอกาส (L) X ผลกระทบ (I)	วิธีการจัดการความเสี่ยง
	<p>๒. การมีส่วนร่วมของบุคลากรหน่วยงานและส่วนงานของมหาวิทยาลัยในการกำหนดทิศทาง นโยบาย กลยุทธ์ในการป้องกันและปราบปรามทุจริต และประพฤตินิยมขอในระบบราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายนอก ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนในสังคมที่ส่งเสริมพลังขององค์กรในการป้องกันและปราบปรามทุจริต และประพฤตินิยมขอในระบบราชการที่นำไปสู่องค์กรธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน</p>			<p>๓. การจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลเมืองไทยและพลเมืองที่ดี เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p> <p>๔. ร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต</p> <p>๕. โครงการ เสริมสร้างวัฒนธรรมการป้องกันและการต่อต้านการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓</p> <p>๖. กิจกรรมการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย</p> <p>๗. กิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>